

дата. След пристигането му в Белград той е бил включен в списъка от страна на сръбското правителство на българските войводи, на които се е отпущала известна материална - парична, месечна помощ. Нейният размер не ми е известен, но тя по всяка вероятност е била достатъчна за преживяване. Независимо от нея Панайот Хитов като човек, който не е можел да стои без работа, без всекидневно занимание, а и в съответствие със законите на страната срещу безделието, е работел. Не е смятал за унизително да се труди. Трябва да се отбележи, че независимо от разходите, свързани с ханджийството /наем, данък и др./, то ще да е било общо взето доходоносна професия.

Панайот Хитов като абсолютен трезвеник вероятно си е правил добре сметките. Той е успявал не само да покрие разходите, но и да препечели по нещо. С други думи казано Панайот Хитов материално е бил добре. Ханът му е бил посещаван от българи, като са го осведомявали за всичко, свързано с националнореволуционното движение в България, както и с дейността на емиграцията в Румъния и в Русия. Той е посрещал, поддържал, снабдявал с пари и изпращал участниците в националнореволуционното движение и Втората българска легия в Белград 1867-1868 г. като например Васил Левски, Стефан Караджа, Димитър Общи и др. Петър Берковски и племенникът му Атанас Хитов го наричат в писмата си до него "благодетел".

С оглед на професията си П. Хитов купува лозе в местността "Топчи дере" и наема слуга - някой си Йосо, който да се грижи за него.

След 1868 г. П. Хитов успява да се ограти. В децата му е останал спомен, че това е станало със съдействието на Григор Начович. След преминаването на четата на Филип Тотю край Свищов, Гр. Начович и мнозина други младежи минават в Румъния, за да избегнат турските репресии. За него Михаил Греков пише: "Беше в Белград и Григор Начович, но той не беше легионер."²⁹ След като се научил да пише, Панайот Хитов написва и своята първа книга. През 1873 г. тя излиза от печат като едно от изданията на печатница "Свобода" под редакцията на Любен Каравелов. Книгата му донася широка известност сред емиграцията, вътре в страната, а посредством направените до Освобождението преводи на чешки, руски и немски - и в чужбина.

Панайот Хитов - съпругът и бащата. За личния живот на Панайот Хитов в създадените от него две семейства общо взето е известно твърде малко. Самият Хитов е избягвал да пише за него. Това, което ни е оставил, е написано някакси между другото. На учителя по история в Сливенската мъжка гимназия през 30-те години - Захари Измирев, дължим сведенията за първата женитба на Хитов. В наши дни тези сведения се детайлизират и допълват от самия Хитов. За първата си женитба с отколе легналата на сърцето му девойка, Бойка, той пише следното: "... и аз си рекох, че всичко се вече оправило и е за мене време да се поуженя. Годините ми вече бяха 27 и мен отдавна ме беше завладяла личността на една девойка на име Бойка - от нашата махала... не искаше никой да ме отклони от Бойка, която ме беше отколе запленила! И се ожених същата година есента, 1857,